

آزادگانی رها از قید نفس و نفسانیات؛

بازگشت یوسف ها به وطن با عطر شهادت

بازنشر#۴۷؛ سی و یکسال پیش در چنین روزی در گرماگرم تابستان آزادگانی از جنس الماس، پس از سالها تحمل رنج و درد در اسارتگاه های رژیم بعث، به ایران بازگشتند.

به گزارش سایت خبری پرسون، مهسا اخلاقی سردبیر پرسون در یادداشتی نوشت: امروز مصادف با سالروز بازگشت سرافرازانه آزادگان به میهن و فرصتی برای سپاس از این غیور مردان

امروز ۲۶ مرداد ماه است. روزی که در تقویم ایران مزین به ورود عزیزانی است که عطر شهیدان را با خود به همراه داشتند.

سختی و درد زندانها و اسارتگاه های رژیم بعث نه تنها آنان را از پای نینداخت بلکه این عزیزان را مبدل به پیام آور آزادی و آزادگی و سپری در مقابل ظلم و جور کرد.

آنها صبورتر از سنگ صبور بودند که با خاطره از دست دادن همسنگران و هم زمانشان در جبهه ها و شکنجه های تمام نشدنی بعثی های جنایتکار روزها را شب و شب ها را روز کرده اما؛ هیچ گاه آرمانشان را زیر سوال نبردند.

آنها روسفید برگشتند ما روسپاهیم از اینکه نتوانستیم ذره ای حس و حال آنها را درک کنیم و بفهمیم که برآنها چه گذشته در آن ۴ دیواری اسارتگاه.

آنها راضی ترین بنده ها به قضای الهی بودند و گویی از همه جا و همه کس بریده و به خدا پیوسته بودند. آزادگانی رها از قید و بند دنیا و نفسانیات که برای آنچه که آرمانشان بود تا پای جان ایستادند و تمام فشارها رو تحمل کردند.

حال با گذشت ۳۰ سال از آن روزها، اغلب این پرستوهای آزاده به سن میان سالی رسیده و با دغدغه و مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می کنند. بماند که بسیاری از این افراد به شهادت رسیده اند.

نادیده نمی گیریم که مردم ما قدرشناس این عزیزان بوده و هستند و طی این سالها نیز همواره مورد تقدیر و احترام مردم و نظام بوده اند اما؛ همچنان برخی زخم های آنها تازه مانده و نیاز به حمایت های بیشتری دارند.

حال گویی افراد مسئول جامعه فراموش کرده اند که اگر پشت میز مدیریت خود نشسته و خیالشان راحت است، مدیون افرادی هستند که آن روزها ذره ای از آب و خاک این کشور را به بیگانه ندادند.

آیا ما توانسته ایم هیچکدام از شایستگی های آنها را پاسخ داده و یا نیازهای آنها را تامین کنیم؟

هرچند به گفته برخی مسئولان در تصویب همه قوانین تلاش بر این بوده که درصد کمی از ایثارگری های آزادگان پاسخ داده شود و هر چند که این اقدامات انجام شده قطره ای است در برابر دریا، چون سختی هایی که آنها متحمل شده و جانفشانی هایی که کرده اند بدون چشمداشت بوده و انتظار زیادی از ما ندارند اما؛ در عمل این سخنان به نظر نمی آید عملی شده باشد.

آزادگان ما در سی سال گذشته شعار ندادند بلکه عمل کردند و تا پای جان مقاومت کردند اما این روزها دیگر اثری از آن عمل ها نمانده و تنها چیزی که میبینیم وعده و شعار است و بس.